

MISSATGE DE L'ALCALDESSA DE RUBÍ

Benvolgudes rubinenques i benvolguts rubinencs,

Comencem un nou any amb l'esperança intacta i amb la il·lusió renovada de continuar construint, entre totes i tots, una ciutat millor. El canvi d'any és sempre un bon moment per mirar enrere, agrair el camí recorregut i, sobretot, per projectar el futur amb confiança. I si hi ha un col·lectiu que sap què vol dir persistir, cuidar i estimar Rubí al llarg del temps, aquest és sens dubte el de les persones grans.

Aquest Nadal, Rubí ha viscut moments molt especials, com la reobertura del Casino, un espai emblemàtic que està cridat a tornar a ser un centre cultural i social de referència. Un lloc on trobar-nos totes les rubinenques i els rubinencs, des dels més joves fins als més grans. En aquest nou Casino s'hi respiren records del passat, una agradable nostàlgia que forma part de la nostra identitat col·lectiva, però sobretot s'hi intueixen somnis de present i de futur. És l'hora d'escriure nous capítols d'aquest equipament tan estimat, de tornar-lo a omplir de vida, de cultura, d'il·lusions i de trobades. Vull engrescar-vos a fer-vos vostre aquest espai, a participar-hi activament i a convertir-lo, entre totes i tots, en un motiu d'orgull per a la ciutat.

Estic convençuda que la cultura a Rubí viurà etapes molt felices en aquest nou Casino, i sé que les persones grans hi tindreu un paper fonamental, com sempre heu fet: transmetent coneixement, experiència i estima per les tradicions, però també amb ganes d'aprendre, compartir i innovar.

El nou any també ens porta projectes molt esperats. Un d'ells és l'ampliació del Casal Cívic i Comunitari Rubí, unes obres que la Generalitat va iniciar aquest passat mes de juliol. Aquest equipament, que data de l'any 1977, s'havia quedat petit per a l'activitat intensa que acull. Amb aquesta ampliació s'eliminaran les antigues instal·lacions del centre de dia i es crearan quatre noves sales polivalents que permetran ampliar i millorar les activitats que hi feu. Parlem d'un espai viu, que dona servei a més de 1.300 socis i sòcies, gràcies també a la tasca imprescindible del voluntariat de l'Associació de la Gent Gran de Rubí. Tant de bo puguem veure aviat avançar aquestes obres perquè les gaudiu com us mereixeu.

Aquest any, a més, abordarem un repte clau per a la cohesió social: la lluita contra l'edatisme, la discriminació per motius d'edat. Tant el Consell d'Infants i Adolescents com el Consell Consultiu de la Gent Gran treballaran conjuntament aquest tema tan rellevant. Volem una ciutat on tothom, tingui l'edat que tingui, sigui respectat, escoltat i valorat. Estic segura que les vostres aportacions seran molt valuoses i que ajudaran a fer de Rubí una ciutat encara més justa i pensada per a les persones.

Per acabar, permeteu-me que, a més de desitjar-vos un fantàstic any 2026, us doni les gràcies. Gràcies per la vostra energia, per les vostres idees, pel vostre compromís i per tot allò que sé que fareu aquest any que ara comencem. Sou un exemple i una font d'inspiració constant. Amb vosaltres, Rubí és una ciutat millor.

Una abraçada i els meus millors desitjos per a l'any nou.

ANA MARÍA MARTÍNEZ - alcaldessa de Rubí

Editorial

Envellir és viure: una aposta per a una societat més sana i justa

A tot Europa i Catalunya no n'és cap excepció, la població viu més anys que mai. L'allargament de l'esperança de vida és un èxit col·lectiu, però també un repte majúscul: viure més no sempre significa viure millor. Davant d'aquest escenari, és necessari repensar com volem envellir i quines polítiques hem d'impulsar perquè aquesta etapa de la vida es pugui viure amb salut, dignitat i plenitud.

Segons les previsions demogràfiques, el 2050 el nombre de persones majors de 80 anys a Catalunya es multiplicarà per 2,5. L'impacte d'aquesta realitat va molt més enllà dels sistemes de salut i d'atenció: afecta l'habitatge, la planificació urbana, els models de convivència i la cohesió social. No obstant això, aquest repte també és una oportunitat per redefinir com entenem la vellesa i construir una societat més inclusiva i preparada per al futur.

És la mateixa Organització Mundial de la Salut (OMS) qui planteja un objectiu clar: impulsar "vides més saludables, més llargues i més equitatives per a tothom". Això implica promoure la salut durant tot el cicle vital, des de la joventut fins a la vellesa i apostar per sistemes d'atenció equitatius i sostenibles, capaços de donar resposta a les necessitats d'una població cada vegada més longeva. No es tracta únicament de prolongar la vida, sinó de garantir-ne la qualitat evitant situacions de vulnerabilitat. Un dels pilars essencials d'aquest enfocament és reconèixer el valor social de les persones grans. Massa sovint, la vellesa s'associa a fragilitat o dependència, però aquesta visió és parcial i injusta.

Les persones grans aporten experiència, coneixement i una capacitat de dedicació comunitària que enriqueix el conjunt de la societat. Per això defensem que envellir no és un problema: és un recurs valuós que cal saber potenciar i incorporar de manera activa en la vida social.

Tanmateix, un dels principals obstacles que cal superar és l'edatisme, la discriminació per motius d'edat. Aquest prejudici, a vegades subtil, però profundament arrelat, limita oportunitats, condiona l'accés als serveis i pot afectar l'autoestima de les persones grans. Crear entorns inclusivament, respectuosos i lliures de discriminació és imprescindible per garantir una vellesa digna i permetre que tothom pugui desenvolupar el seu projecte vital.

L'intercanvi de coneixement, la convivència i la comprensió mútua són claus per mantenir una societat cohesionada i justa. L'envelliment saludable no és només una qüestió individual, sinó un projecte col·lectiu que requereix implicació social i polítiques valentes.

Perquè aquesta transformació sigui real, entre tots hem de defensar un model basat en la participació activa. Governos, ciutats, comunitats, professionals, organitzacions socials, experts i xarxes de recerca han de formar part del procés. Les polítiques d'envelliment han de fonamentar-se en dades rigoroses, i en l'experiència viscuda tant per les persones que reben atenció com per les que la presten. La proximitat és l'eina indispensable per dissenyar solucions realistes i humanes.

El missatge de fons és potent: envellir és viure. I viure vol dir poder fer-ho amb autonomia, amb salut, amb seguretat i amb la certesa que cada etapa de la vida té un valor propi. Ens trobem en un moment clau per repensar i preparant-se per una societat que serà, inevitablement, més longeva.

En definitiva, hem de mirar la vellesa sense paternalismes ni pors. Si som capaços d'actuar conjuntament, institucions, professionals, famílies i comunitats, podrem construir un entorn on tothom tingui l'oportunitat d'envellir amb respecte, salut i plenitud. Perquè envellir, en essència, no és altra cosa que continuar vivint amb dignitat i plenitud.

editat per:

Associació de la Gent Gran de Rubí

president: Rafael Rusiñol

disseny i compaginació: Manel Miras

revisió ortogràfica: Montserrat Ventura

arxiu: Pilar Ansó

edició de 950 exemplars

web: www.casalgentgranrubi.cat

e-mail: aggrubi@casalgentgranrubi.cat

whatsapp: 722 22 08 05

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Rubí

Generalitat de Catalunya
Departament
de Drets Socials

La meva olivera

En el terrat de casa, en un test gran i bonic, tenim plantada una olivera. No sabem com, ni d'on va sortir, però s'ha anat fent gran i fa goig.

Ja vam veure (per les fulles) que era borda o selvàtica, però ens era igual, una planta més en un espai de la terrassa.

Però aquesta conformació lògica ha estat motiu de reflexió i de, dient-me recerca, després de llegir a "La Contra" de La Vanguardia l'entrevista d'en Rafael Fontán Barreiro, estudiós i expert en el cultiu de l'olivera, entrevistat pel periodista Víctor M. Amela.

El meu cap ja va començar a barrinar en llegir que era un "Ullastre"! (En castellà Acebuche) Ullastre=Ullastrell? Doncs si, el poble quasi veí entre Terrassa, Castellbisbal i Rubí, que és Ullastrell, deriva el seu nom a la gran quantitat d'ullastres que antigament hi havia al seu terme. Ja sabem que és un poble petit, majoritàriament de pagesia amb una Cooperativa agrícola important, que quan Castellbisbal també era un poble pagès i no industrial com ara: anaven a

**Olivera LO PAROT
(Horta de Sant Joan)**

"Ustrell" a comprar els productes pel camp i portar les olives al molí d'Ustrell.

Jo anava sovint a Castellbisbal, ja que hi tenia família i m'estranyava que parlessin d'Ustrell i no d'Ullastrell i em deien que ho havien dit sempre d'aquella manera i quedaven tan tranquils.

Com a curiositat sobre el tema també diré que aquí a Rubí hi havia una senyora que tenia una botiga que era Ca la Ustrellenca.

Tornant a la història, el més curiós és que si plantes un pinyol d'oliva o una oliva, no sortirà una olivera, en sortirà un ullastre! La llavor torna a l'origen, a "l'avi", la planta silvestre ancestral. S'han de plantar vares d'olivera de la varietat que sigui, filles d'empelts mil·lenaris... i llavors sí que creix una olivera! (de la Contra).

Dona bo de contemplar un camp d'oliveres. Si són antigues, com deia aquest expert en la matèria, que segons com agafen formes i cavitats ben artístiques millor. T'adones que la Natura treballa pel seu compte i ens dona gaudiment d'apreciar-ho.

A Can Xercavins, al capdamunt d'un camí que abans era de carro, entre vinyes (ara són camps) es troba el "Pla del Dolmet", mirador del Torrent de les Oliveres. És una sorpresa trobar-t'hi de cop i una meravella contemplar-lo.

Tornant a l'escrit del professor Rafael Fontán, fa set mil anys que existeix l'olivera. En tenim de 2000 anys, com la olivera "Lo Parot" a Horta de Sant Joan, i en tot el territori hispànic n'hi ha moltes de mil anys i més. Van ser savis els fenicis, els grecs i els romans, que ja van comercialitzar amb l'oli.

Actualment, la varietat de l'oli d'oliva verge, suposa una gran riquesa tant per a Catalunya com per a tot l'estat espanyol.

En un temps remot, l'olivera va ser considerada un arbre sagrat i servia com a ofrena dels morts. També té un simbolisme molt profund tant en el judaisme com en el cristianisme, representant pau, vida, abundància, victòria i unió amb Déu, essent un arbre central en ambdues tradicions des de l'antiguitat: l'episodi de Noé amb el colom que torna amb una branca d'olivera, marca la fi del Diluvi i un pacte de pau entre Déu i la humanitat.

Dolors Mumany i Alonso

febrer 2026

Penya Figueras
HOME-DONA
Maximi Fornés, 20
08191 Rubí - Barcelona
Telf. 936 998 847

ROSÀS
Des de 1920
c / Cervantes, 76
Tel 93 588 32 27

PASTISSERIA I CÀTERING
Joan Domènech
Josep Campderrós
Avda. Barcelona, 62
08191 Rubí Tel 93 699 13 79
E-mail: dicborubi@yahoo.es
www.facebook.com/dicbo

sal i oli
Tel. 93 633 86 84
Balmes, 25 · Rubí
restaurant@salioli.cat

Condis Mariona
A prop de casa teva
935 86 00 43
Avda. Barcelona, 44

batallé FARMACIA
Francesc Macià, 23 · 08191 RUBÍ (Barcelona)
Telf/Fax 93 699 04 30

Entrevista a Asunció Balagaró Beltran, voluntària del projecte Grans Nexes (acompanyament a persones amb solitud no volguda)

La solitud no volguda és una realitat silenciosa que afecta moltes persones, sovint de manera invisible. Darrere de cada història hi ha pèrdues, canvis vitals, malalties o absències que deixen buits difícils d'omplir. En aquest context, la tasca del voluntariat esdevé essencial: una presència, una escolta, un temps compartit pot marcar la diferència. En aquesta entrevista conversem amb una persona voluntària del servei d'ajuda a persones en situació de solitud. A través de la seva experiència, descobrirem què significa acompanyar sense jutjar, escoltar sense presses i ser-hi quan algú ho necessita. Una mirada sincera sobre el valor de les petites accions i sobre com, a vegades, acompanyar també transforma qui acompanya.

Com vas començar a fer voluntariat amb persones que pateixen soledat no volguda? Quin tipus d'accions fas?

Ja fa uns quants anys vaig començar a fer acompanyament emocional per diversos motius i vaig veure dins el Servei de Gent Gran Activa de l'Ajuntament de Rubí aquest tema estava molt ben plantejat i coordinat, cosa que em va fer sentir molt recolzada. Les accions que faig són sobretot d'acompanyament. No hi ha cap mena de protocol a seguir: anem a parlar, a escoltar i fer companyia, interessar-se pel dia a dia de les persones. L'objectiu és fer sentir la persona escoltada i valorada.

Què et motiva a implicar-te-hi?

Són varies motivacions i són molt gratificants: crear vincles sincers, escoltar històries de vida i aprendre d'altres persones. Voler fer alguna cosa concreta davant d'un problema social que sovint és invisible, sentir-se útil i saber que el teu temps té un impacte positiu per algú altre.

Hi ha situacions complicades? Com les gestiones?

Sí, n'hi ha i és normal. Són situacions complexes que depenen de cada cas. Hi ha històries de pèrdues, malalties, situacions familiars o abandonaments que es viuen amb tristesa, frustració, silencis i impotència. Moltes vegades la persona no té ganes de parlar. Hem d'aprendre a gestionar les emocions i aquest procés ens fa més fortes i més conscients.

Quins canvis has observat en les persones que acompanyes? Hi ha històries d'èxit?

Sí, i moltes... les persones milloren el seu estat d'ànim, somriuen més, tenen més ganes de parlar. Deixen de sentir-se invisibles. I tornen a sortir a passejar i a cuidar-se més.

Quina és la satisfacció personal que en treus?

Una és sentir-se útil de veritat. S'aprèn a escoltar millor, a respectar els silencis, a ser més pacients i empàtics. Per les persones voluntàries és molt enriquidor, dona sentit, fomenta l'empatia i ajuda a prendre consciència de les relacions humanes i et recorda que tots necessitem ser escoltats i esperats.

Reps formació per poder fer aquest tipus d'acompanyament?

Vàrem rebre un curs de formació per part del Servei de Gent Gran Activa de l'Ajuntament. És important formar-se i deixar-se aconsellar. No cal ser especial ni tenir estudis socials. Només tenir ganes d'estar, d'escoltar, aprendre i tenir compromís social. També puc dir que hi ha situacions delicades que m'afecten. És important cuidar-se un mateix i saber desconnectar quan s'arriba a casa.

Quins consells donaries a algú que vol començar a fer aquest tipus de voluntariat?

Cal tenir una actitud oberta i empàtica. Respectar les vivències de cada persona. És important ser constant i compromès. Animo a les persones que vulguin iniciar-se en aquestes activitats. Cal apuntar-se al Servei de Gent Gran Activa de l'Ajuntament de Rubí.

Com creus que ha evolucionat la soledat no volguda en els últims anys?

Desgraciadament, la solitud és un problema cada vegada més present. No solament és cosa de gent gran sinó de qualsevol edat. Factors com el canvi d'estil de vida, la tecnologia... han influït en aquest auge. Hem de començar a tractar aquest tema com a qüestió de salut pública i de cohesió social.

Rafael Rusiñol

 Farmàcia MONTSERRAT
Llic. A. Montserrat
c/ Sant Jordi 25 - Rubí
tel: 93 699 0291

SAN ANTONIO
CENTRO ÓPTICO Y AUDITIVO
c/ Rafael Casanova 11 - 13, local - RUBÍ
93 699 23 12 / 93 699 84 24 / 650 431 141
opticasanantonio.rubi@gmail.com

 RACÓDELLIBRE
Una llibreria i molt més
racodellibre@cambrescat.es
Dr. Robert, 12
08191 Rubí
Tel. 93 699 58 49
Fax 93 697 55 29

 LA LYONESA
GRANJA, PASTISSERIA,
BOMBONERIA
Des de 1973 al seu servei
Pere Esmendia,5 Tel. 93 699 22 06

MARGA - Moda íntima
c/ Sant Cugat 28 - Rubí
tel: 93 699 0357

 viatges franquesa
c/ Francesc Macià 63 - Rubí
tel: 93 699 1245
marta@viatgesfranquesa.com

Apunts històrics de Rubí

Un llarg camí cap al nou Casino de Rubí

El passat 13 de desembre va ser inaugurat amb gran brillantor el nou Casino de Rubí després de quasi 10 anys des que el vell edifici va ser cedit a l'Ajuntament.

En aquest article intentarem fer uns cinc cèntims del que ha representat a la nostra història, com a element important que sempre ha estat quant a l'activitat cultural i artística present al centre de la ciutat.

Va ser construït molt possiblement el 1920 per l'arquitecte Lluís Muncunill i reformat el 1928 per Ramon Puig Gairalt, quan era alcalde el conservador Joan Monmany. El nou edifici seria inaugurat a la Festa Major de 1928. Està constituït com a una estructura de forma cúbica, amb pati lateral, l'entrada de la qual es troba flanquejada amb dues grans torres. A la part superior de la façana es trobaven dues estàtues, que representaven les muses de l'Art i la Música i alguns fragments d'elles es conserven al Museu Etnogràfic Vallhonrat. En la rehabilitació recent es van col·locar dalt de la façana unes rèpliques exactes.

A la primera meitat del segle passat, des de 1906, era la seu de la Cambra Agrícola Oficial (popularment anomenada "la Càmara"). El seu precedent havia estat el Café del Jardí, que allotjava el "Círcol de Rubí" i era situat al mateix emplaçament des de 1863. Aglutinava els propietaris de vinyes de Rubí, que formaven el sector conservador i monàrquic de la vila en aquella època. Es tractava d'una de les dues grans associacions político-recreatives de Rubí juntament amb el Centre Democràtic Republicà, de caràcter més esquerrà. S'hi organitzaven balls, representacions de teatre, sarsueles, fins i tot alguna òpera, destacant en algunes ocasions la veu de la Mercè Plantada. A més, tenien cinema i un cafè on es podien degustar vins de les terres dels propietaris.

Durant la revolució que precedí la guerra civil, va ser cremada la seva biblioteca va ser confiscat pel Comitè de Milícies Antifeixistes local, que hi instal·là la caserna central. Un cop dissoltes, l'edifici seria ocupat pel sindicat CNT fins al final del conflicte.

El 1939, després de la victòria franquista, va ser retornat als antics socis, que formaren una nova entitat i nous estatuts i es canvià el seu nom pel de "Casino Español". Catalanitzaria el seu nom com a "Casino Espanyol" en l'etapa democràtica fins a la recent denominació de "Casino de Rubí". Durant el franquisme s'hi celebraven nombrosos esdeveniments en festivitats destacades com balls o representacions teatrals.

A mitjans dels anys 80 es va rehabilitar el cafè i s'hi instal·là un taulell central. També era seu d'entitats com Sant Antoni Abat, els escacs... L'enfonsament del sostre del bar a la dècada dels 90 va fer que aquest tanqués les portes i, pocs anys després, la sala on es feien els balls, la qual també es trobava en molt mal estat. A poc a poc, el "Casino" va anar perdent tota activitat i es convertí en un edifici mort.

El 2016 l'associació "Casino Espanyol" va cedir l'edifici a l'Ajuntament de Rubí i el 2019 s'encetaren unes primeres intervencions de consolidació de l'edifici fins que l'any següent es van adjudicar les obres a una empresa que va operar, a poc a poc, el miracle de ressuscitar el vell Casino i tornar-lo a donar l'esplendor que havia tingut al Rubí de fa tants decennis.

Jordi Vilalta Martínez
Llicenciat en Història

B FISCAL, LABORAL, JURÍDIC
General Prim, 33-35
08191 Rubí
Tel 93 588 61 27
Busbac+ www.busbac.com

ESPAI IDIOMES
Acadèmia de referència per l'aprenentatge i perfeccionament d'idiomes
Tel. 935 872 929 espaiidiomes.cat

VILA ACTIVA
Francesc Macià, 11
Pere Esmendia, 6-8
Tel. 93 588 51 95

bolsos SERRA
bolros **SEPPA**
c/ Pere Esmendia 17
Rubí
tel: 93 699 0136

LoSalat
mercat.catering
MERCAT MUNICIPAL 93 699 88 02
www.losalat.com

CLÍNICA OFTALMOLÒGICA RUBÍ
LÀSER VISIÓ
Cirurgia de cataractes
Dres. Rodríguez / Rusiñol
C/ Cervantes 134 - 08191 RUBÍ - Tel: 936 995 866

Activitats recents ...

03-12-25 Beremar de germanor

03-12-25 Grup de Sardanistes - Festes de Tardor

03-12-25 Grup de Balls de Saló - Festes de Tardor

03-12-25 Grup de Tai-Txi - Festes de Tardor

07-12-25 Ball del Fanalet

12-12-25 Balls en línia a la plaça del mercat

12-12-25 Balls en línia a la plaça del mercat

12-12-25 Sevillanes a la plaça del mercat

16-12-25 Balls en línia i country a la plaça del mercat

13-12-25 Prenadal a Prats de Lluçanès

... activitats recents

17-12-25 Visita a l'espai Cràter, a Olot

19-12-25 Nadales dels nens de 5è de primaria dels Maristes

19-12-25 Els nens dels Maristes canten Nadales al Casal

19-12-25 Els nens dels Maristes canten Nadales al Casal

19-12-25 Nadales al voltant del arbre de Nadal

19-12-25 La Rondalla al voltant del arbre de Nadal

21-12-25 Coral Josep Rusiñol a Calafell

21-12-25 Ball de diumenges amb gorro de Pare Noel

02-01-26 Patge Reial 2026, al Casal

09-01-26 CasalXou a la Residència d'Ancians Vitalia, a Rubí

Flaix informatiu pels socis

En aquest apartat informem dels esdeveniments més significatius dels últims mesos. Aquesta vegada correspon als mesos de desembre de 2025 i gener de 2026. Activitats, sortides, viatges, actuacions, homenatges, reunions i òbits...

03-12-25 Cloenda de les Festes de Tardor.- Hem posat punt final a les Festes de Tardor de la nostra Associació, i ho fem de la millor manera possible: compartint cultura, moviment i convivència. Els **balls de saló** ens han portat elegància i complicitat; el **taixí**, serenor i harmonia; i les **sardanes**, l'esperit més nostre, aquell que ens recorda que, quan ens agafem de les mans, fem xarxa i comunitat. Gràcies a totes les persones que hi heu participat i, que heu fet d'aquests moments una celebració tan especial. També volem agrair la dedicació de voluntàries i voluntaris, i la participació de totes les sòcies i socis que, amb la vostra presència, doneu sentit a aquestes festes.

07-12-25 Ball del Fanalet.- Al ball dels diumenges es va celebrar el ball del Fanalet. Ambient festiu i participatiu. Els fanalets il·luminant cada racó van aportar una calidesa que feia brillar els ulls tothom. Els fanalets van ser realitzats al taller de manualitats dirigit per Dolors Planella.

12 i 16-12-25 Els diferents grups de balls de l'Associació han fet una exhibició a la plaça del mercat municipal. L'exhibició va començar el dia 12 amb el grup de sevillanes dirigit per Carmen Arias. L'ambient festiu recordava les fires andaluses i transmetia una energia contagiosa. Tot seguit va ser el torn dels balls llatins dirigit per Pili Blasco i que van aportar un canvi de ritme. Salsa, batxates, cha-cha-chas i merengues es van succeir mostrant la diversitat i riquesa dels estils. A les crides de la monitora moltes persones s'animaven a seguir el ritme i fins i tot ballar des del seu lloc, demostrant que la música és un llenguatge universal. El dia 16 va ser el torn dels balls en línia i country. Tot i el fred, una cinquantena de balladors dirigits per Enka Romero van demostrar el seu talent i van omplir la plaça d'animació. Aquest esdeveniment no sols va servir per mostrar el talent i l'esforç dels grups de l'Associació de la Gent Gran sinó també per dinamitzar la vida comercial i cultural de la plaça del Mercat.

13-12-25 Sortida de Prenadal a Folgueroles i Prats de Lluçanès.- El grup social ha celebrat el Prenadal amb una interessant visita cultural a Folgueroles per conèixer la vida de Jacint Verdaguer (el poeta de l'Atlàntida i el Canigó). Després, un dinar prenatalenc amb escudella barrejada, bacallà amb samfaina i cuixes de pollastre amb prunes i neules, torrons, rifes i una mica de ball.

15-12-25 Torneig d'escacs de Nadal.- Després d'un gratificant dinar de germanor hem celebrat el Torneig de Nadal. Els guanyadors han sigut Quim Cortés i Alfons Mayo. El coordinador del torneig ha sigut Serafí Algarte.

17-12-25 Sortida de Prenadal a Olot del grup Cultural.- Interessant visita guiada al Museu Espai Cràter d'Olot, on hem gaudit d'una immersió virtual a l'interior d'un cràter volcànic. Tot seguit, dinar complet de Nadal amb amanida, escudella, pollastre amb prunes i pinyons, gelat de torró i ratafia, neules i torrons. La jornada ha estat amenitzada per la visita del Pare Noel i un animat ball de sobretaula.

18 i 19-12-25 Cantada al voltant de l'arbre de Nadal.- La nostra Rondalla, tots caracteritzats amb barrets i barbes de Pare Noel ha fet una cantada al costat de l'arbre de Nadal instal·lat al jardí del Casal amb la participació del públic, famílies i nens que en aquell moment passaven pel carrer i sortien de l'escola Maristes. Gest molt simpàtic i entranyable que va crear un ambient nadalenc i festiu.

19-12-25 Els alumnes de 5è de primària dels Maristes de Rubí omplen de música el Casal Cívic aquest 19 de desembre.- Els xiquets i xiquetes van protagonitzar una entranyable actuació nadalenca al Casal on van interpretar diverses nades davant del públic. L'acte es va desenvolupar en un ambient ple d'esperit nadalenc, amb somriures, il·lusió i molta emoció. Les veus dels alumnes van omplir l'espai de música i alegria, fent gaudir a familiars i veïns que s'hi van acostar per compartir aquest moment tan especial.

		<ul style="list-style-type: none">• COMPRA - VENDA• LLOGUER• ASSEGURANCES
Avda. de Barcelona, 17		

	<p>agrorosell c/ Gervantes,31 c/ Méndez Nuñez,10 Tel 93 699 01 35</p>
---	--

<p><i>calçats</i> Bendranas</p> <p>Avda.Barcelona, 2 Tel 93 699 01 32</p>
--

Aquesta activitat s'emmarca dins de les celebracions de Nadal i va servir per fomentar la convivència, la cultura i la participació de l'alumnat en la vida del municipi. Sens dubte, una jornada que quedarà en el record de tots els presents.

21-12-25 Hem celebrat un Ball de diumenges especial portant tothom el barret de Pare Noel amb esperit nadalenc. L'ambient ha estat excel·lent marcat per l'alegria i la convivència.

31-12-25 La revetlla de cap d'any.- L'Associació va celebrar la revetlla de Cap d'Any en un ambient ple d'animació i bona convivència. Unes 120 persones es van aplegar per participar en el tradicional sopar de revetlla. Durant l'acte, el president de l'entitat, Rafael Rusiñol, va adreçar unes paraules als assistents en les quals va desitjar un bon any a tothom. En el seu parlament, va fer un resum de les principals fites assolides al llarg del 2025, destacant l'esforç col·lectiu i la implicació de les persones que fan possible el dia a dia de l'Associació. També va exposar els principals objectius i propòsits de cara al 2026. Finalment, Rusiñol va subratllar que la finalització de les obres és un aspecte fonamental, ja que permetrà disposar dels espais necessaris per donar cabuda a totes les activitats pendents i impulsar noves iniciatives, reforçant així el paper de l'associació com a dinamitzadora de la vida social i cultural.

02-01-26 Arribada del patge reial.- El Casal Cívic va acollir una visita molt especial amb l'arribada del Patge Reial, que va recollir les cartes plenes d'il·lusió dels nens i nenes del municipi. L'acte va comptar amb una gran assistència de famílies que no es van voler perdre aquest moment tan esperat. Tots i totes van poder compartir uns instants amb el Patge, que va escoltar atentament cada petició. Va actuar el Pallasso PIPO i finalment xocolatada per tothom. Des de l'organització es va valorar molt positivament la participació de totes les generacions i es va agrair la implicació del soci per mantenir viva aquesta tradició tan entranyable.

14-01-26 Visita guiada al Palau de la Música de Barcelona. El grup cultural dirigit per Maria Teresa Vila varen visitar les zones que normalment no estan obertes al públic i gaudir d'un assaig musical. Després succulent dinar al restaurant Lledoner de Vallirana.

17-01-26 El grup Social fa una visita a l'espai Sidreria Mooma, a Palau-Sator, on vàrem poder conèixer les plantacions de pomeres i la tecnologia dels productes derivats, sidres, sucs, melmelades i gaudir d'un magnífic àpat.

Òbit de Manolo Martín

En diciembre nos dejó nuestro compañero de Ping Pong y ocasionalmente billarista, Manuel Martín. Manolo era una persona tranquila, humilde, amable, con un buen sentido de humor. Le encantaba la buena música, ecléctica de diferentes estilos, como el jazz de Chuck Mangione, Los Beatles, hasta las rumbas de Peret. Era aficionado al cine en general. Era manitas en casa y le gustaba las nuevas tecnologías. Pero, sobre todo, para él su familia era lo más importante. D.E.P. Manolo.

Òbit de Francisco Valls

Acomiadem en Francisco Valls, home entranyable i treballador. Estimat per tothom. Persona discreta i generosa. Destacava el seu compromís amb la feina ben feta i la responsabilitat. Enviem el nostre condol a tota la família. D.E.P.

VALERIA CAPRITXOS

Plaques commemoratives i trofeus
c/ Sant Cugat 44 - Rubí
tel: 93 699 3281

GA
GESTORIA CAPMANY

Unió, 2
Tel. 93 588 35 18

Habitatge, urbanisme i gent gran

Accedir a un habitatge (que sigui digne, assequible, però també adequat) ha esdevingut un dels principals problemes en la nostra societat, com ho demostren fins i tot les múltiples enquestes d'opinió, tant en l'àmbit català com estatal. Ho és sobretot per a persones joves que aspiren a poder emancipar-se i construir una vida independent. Però més enllà d'aquest sector de població, i potser fora del debat majoritari, si més no fins ara... què passa amb les persones grans amb recursos limitats, problemes de salut, de mobilitat o d'autonomia? No els hi afecten els lloguers disparats? No els hi afecta la gentrificació creixent? No els hi afecta que les entitats bancàries descartin concedir-los crèdits per millorar els seus habitatges o per comprar-ne de més còmodes o adaptats a les seves condicions?

Fa força anys que les residències esdevenen un recurs clau per persones, sobretot grans, que han perdut autonomia per l'envelliment o per problemes de salut. Però el seu nombre és molt limitat, encara més en el cas de les públiques, i la llei de la dependència està molt lluny d'oferir els recursos necessaris per a molta gent sense estalvis, amb pensions que no arriben als mil euros o sense familiars que puguin ajudar a pagar els preus gens assequibles d'aquestes places residencials. En el cas de Rubí, amb un únic equipament públic, en sumarien unes 550 aproximadament, una oferta que tot just significa un 4% del col·lectiu que supera la mítica edat de jubilació.

A la nostra ciutat, amb dades demogràfiques completes de 2024, les persones a partir de 65 anys eren 13.800, gairebé el mateix nombre que suma la població de 20 a 35 anys (13.977), considerada la població jove més afectada per la manca d'habitatge assequible, sobretot per la precarietat de les seves condicions laborals. Aquests dos sectors de població representen un gens menyspreable 34% de la població global de Rubí (81.523 persones el 2024), però no sembla que hagin estat els sectors més consultats o que hagin participat més en el procés per elaborar el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM), que hauria de fer possible la renovació d'un planejament de la nostra ciutat que data de principis dels anys 80.

Les competències dels ajuntaments per afrontar la problemàtica de l'habitatge no són pas comparables a les que tenen els governs autonòmics i estatal, sobretot perquè tenen recursos econòmics molt inferiors i perquè no tenen capacitat per aprovar lleis o normes que puguin incidir en el sector de la construcció, la rehabilitació o el mercat immobiliari en general. Però sí que tenen competències fonamentals en el planejament urbanístic i poden aprovar plans de renovació dels teixits urbans o destinar sòl urbanitzable a promocions que incloguin habitatges de lloguer social o altres projectes residencials destinats a gent gran que són gairebé anecdòtics al nostre país, però que sí que tenen prou èxit a diversos estats europeus.

Es tracta de projectes que fins i tot han provocat que algunes empreses del sector de les residències se'ls hagin fet seus, a banda d'alguns col·lectius que es plantegen alternatives a les residències clàssiques. Força gent preferiria viure en habitatges reduïts, però amb serveis comuns, tenint cura els uns dels altres o amb personal professional per a les tasques de cures que puguin necessitar. Però aquest model alternatiu requereix espais per desenvolupar aquests habitatges o per reciclar edificis existents, a banda de cercar complicitats amb promotors i constructors. I els ajuntaments, com a administració més propera a la ciutadania, són els que poden, d'una banda, planificar espais per aquests habitatges alternatius, i de l'altra, cercar sintonies entre persones grans interessades i constructors o rehabilitadors.

Vicenç Rabadán

periodista, professor de la UAB

GAES
Centres Auditius
Especialistes en audició
C/Maximí Fornés, 6 - 08191 RUBÍ
Tel 93 699 2313
Email: rubi2@amplifon.com

Farmàcia Barceló
La farmàcia del centre
697 850 824
93 699 13 43
juditbarcelofarma
farmaciabarcelorubi@gmail.com
Passeig Francesc Macià, 86
08191 Rubí - Barcelona

OPTIC CLINIC
Cuidem la teva vista
C/Cervantes, 134 - RUBÍ
Tel. 93 588 10 50
www.opticclinic.es

HERBORISTERIA MAJÓ
MERCAT MUNICIPAL 109-110
Tel 93 697 46 09 Rubí
BOTIGA Sant Pere, 66
Tel 93 699 12 22 Rubí

PASSION BEAUTÉ
PERFUMERIA NÚRIA VILALTA
Francesc Macià, 15
Rubí
Telèfon: 93 697 27 06
Servei d'Estètica

Una crònica del ping-pong a la nostra ciutat

El ping-pong (tennis de taula si es prefereix) va néixer a finals del segle XIX a Anglaterra. Inicialment, va ser un divertiment de l'alta classe social que es practicava als seus clubs elitistes o a les seves mansions. Després de la Primera Guerra Mundial es va popularitzar i va passar de ser passatemps a esport competitiu.

A Rubí el ping-pong va arribar el 1933 a través del Casal Parroquial (creat pel rector Dr. Josep Guardiet el 1921) amb la instal·lació d'una taula per atreure els joves que hi concorrien. Estaven adscrits al moviment infantil-juvenil de la Federació de Joves Cristians de Catalunya (FJCC).

Després de la Guerra Civil, es reprèn l'activitat del ping-pong i es creen clubs que competeixen amb poblacions veïnes com ara Terrassa i Sant Cugat. El 1948 es va arribar a tenir tres clubs, Club Tennis Taula Rubí, Front de Joventuts i JACE (Joventut d'Acció Catòlica Espanyola). Dels jugadors de la postguerra citarem Joan Oller. Durant els anys cinquanta, el tennis de taula local gaudeix d'un període d'esplendor, competint amb els millors equips de Barcelona. Tenim la sort que dos jugadors d'aquella època viuen i encara són actius en la pràctica d'aquest esport; es tracta de Joan Manel Capmany (93 anys) i Claudi Vallhonrat (92 anys).

A la dècada dels 60, començà una altra fornada de joves practicants adscrits al Casal Parroquial. D'aquesta generació citarem Josep Oriol Majoral i Enric Xercavins, entre molts.

Als anys setanta són els d'un nou club: La Guineu. Entre els seus jugadors, cal destacar Esteve Pastor, Martí Pujol, Josep Prat i Lluís Pernas. A La Guineu es van formar joves valors com Ramón Villares, Joan Antoni Al-mendros, Jordi Escofet, Santi Ruiz, etc. Tots continuen actius.

Als 80, baixa l'activitat prenent el relleu el club tennis de taula El Pinar, que aglutina jugadors de la dècada anterior i altres de nous. Es juga en diferents instal·lacions acabant al gimnàs del col·legi Teresa Altet (cedit per l'Ajuntament per fer-lo servir després d'acabar la jornada lectiva). En aquest període sobresurten Robert Escofet i Rubén Quesada.

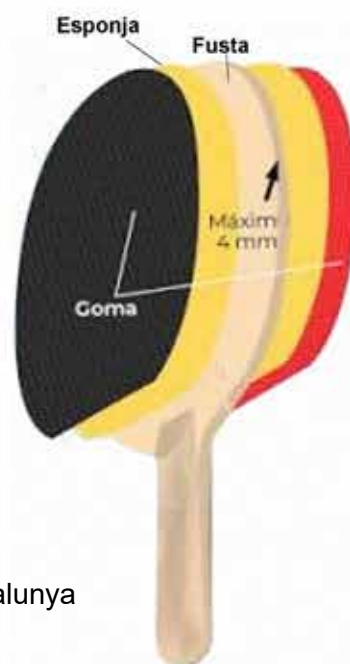
Al començament del nou segle, un grup de joves constitueixen un equip com a secció de l'Associació de Veïns de Can Fatjó. Es reuneixen practicants de les generacions anteriors i jugadors que venen de fora. Només hi ha dues taules i un horari reduït. Això limitava el creixement.

El 2022 neix l'actual Club de Tennis Taula Rubí que desenvolupa la seva activitat al Centre Cívic de Can Fatjó al matí i al Col·legi Teresa Altet a la tarda. Duu a terme una important tasca formativa amb dues activitats extraescolars, una a l'Institut L'Estatut i, una altra al Col·legi Regina Carmeli involucrant més de 30 menors. En 3 anys, el nombre de socis s'ha multiplicat per 4.

Avui, Rubí compta amb 3 campions d'Espanya a les seves categories (els joves Christian Callejón, Arnau Prieto i, sobretot, Roger Quesada, que acumula nombrosos títols de campió d'Espanya i Catalunya i subcampió d'Europa amb la selecció espanyola).

Rubí ha passat de 6.000 a 90.000 habitants en aquests darrers 90 anys. Necessitem consolidar aquest esport disposant d'una instal·lació que l'aculli tot el dia i, sigui dimensionada per a respondre a tota l'afició existent. És l'afany de la Junta Directiva.

L'Associació de la Gent Gran del Casal Cívic i Comunitari disposa d'una taula per on han passat i hi passen nombrosos practicants. Pels seus beneficis físics i mentals és una activitat idònia per a la gent gran. Prova-la per comprovar-ho!

Gregorio Gómez

soci del Casal, autor del llibre "Història del TT a Rubí i inicis a Catalunya i Espanya" i president del CTT Rubí

Col·leccionisme

NÚRIA JULIÀ FOSAS

La fascinació pels cartells “No molesteu” dels hotels

El món del col·leccionisme és tan ampli com sorprenent. Hi ha qui reuneix segells, monedes, postals o joguines antigues, i qui s'apassiona per objectes aparentment efímers que, amb el pas del temps, adquireixen un gran valor sentimental i cultural. Entre aquestes col·leccions insòlites i originals hi trobem la dels cartells “No molesteu” que pengen a les portes de les habitacions dels hotels.

Aquesta afició, en el meu cas, va començar fa més de trenta anys, gràcies al meu oncle, Joan Fosas Carerras. Ell era un gran viatger i, a cada destí, pensava en mi i em portava alguns exemplars d'aquests cartells com a record. Jo l'esperava amb candeletes: era, sens dubte, el millor regal que em podia fer, encara que sovint arribava acompanyat d'algun altre detall. Aquells primers exemplars, senzills però plens de significat, es van convertir amb el temps en el punt de partida d'una col·lecció que encara avui em fa molta il·lusió ampliar.

La majoria d'aquests cartells són de cartolina plastificada, amb dissenys pràctics i directes. Tanmateix, el que els fa realment interessants és la gran diversitat cultural que representen. A Europa, per exemple, acostumen a ser més uniformes, amb tipografies clares i missatges breus en diversos idiomes. En canvi, a Àsia, els cartells esdevenen petites obres d'art: n'hi ha de fusta treballada, de bambú, de fulles d'arbres o fins i tot de paper d'arròs, amb detalls decoratius que els converteixen en peces úniques. Cada continent, cada país i fins i tot cada hotel té la seva pròpia manera d'entendre i expressar aquesta mateixa idea: respectar la intimitat del client.

El valor d'aquesta col·lecció no és només estètic, sinó també antropològic. Els cartells “No molesteu” reflecteixen hàbits culturals, nivells de formalitat i maneres d'entendre l'hospitalitat. Alguns hotels opten per un disseny sobri i institucional, mentre que d'altres aprofiten l'ocasió per mostrar creativitat i reforçar la seva identitat visual.

N'hi ha que incorporen símbols, colors corporatius o frases enginyoses que arriben a arrencar un somriure al client.

Amb els anys, aquesta col·lecció s'ha anat ampliant amb cartells de tot el món, i cadascun explica una història, un viatge, unes vacances en un país llunyà, una estada en un petit hotel local. En conjunt, conformen un mosaic que transcendeix el simple objecte per convertir-se en un testimoni de viatges i experiències.

En un moment en què molts hotels han substituït els cartells físics per targetes digitals, aquests objectes esdevenen encara més valuosos. Allò que abans era un element funcional i efímer ara es converteix en patrimoni del col·leccionisme. Són peces que ens recorden una època en què els detalls materials eren part essencial de l'experiència de viatjar. Per això, col·leccionar els cartells no és només acumular records d'hotel, és rescatar un fragment d'història quotidiana, conservar la memòria dels viatges i celebrar la diversitat cultural a través d'un objecte tan simple com entranyable.

Núria Julià Fosas